



**RÄPINA
AIANDUSKOO**
looduslähedasem elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

19.06.2015

Koolist ja käsitööst

Kohe, kohe algab suvi. Räpina Aianduskoolist asuvad teele järjekordselt diplomeeritud aednikud, floristid ja ka tunnustatud käsitöömeistrid. Usun, et meie kooli lõpetajad on oma südames siiralt tänulikud võimaluse eest omandada valitud ja ihaldatud eriala just siin, Räpina. Ja käsitöömeistrid saavad täita õpingute käigus saadud kohustust, hoida ja kaitsta meie esemelist rahvakunsti ja teada, kus on meie juured.

Ilusat õnne kõigile lõpetajatele! Ja aitäh, et lubasite meil ennast õpetada!

Tänavu kevadtalvel olid meie meeled pingul, sest toimus tekstiilitöö eriala akrediteerimine. Ootusärevuses olid nii õpetajad kui ka õpilased. Hinnati meie pädevust ja sobivust õpetada tekstiilitöö eriala. Otsus oli lõpuks meie jaoks suurepärane - saime taas uue võimaluse järgneva kuue aasta jooksul õpetada tekstiilitööd. Oleme väga tänulikud selle võimaluse eest, see on tunnustus kogu koolipelele, juhtkonnale, õpetajatele ja õpilastele.

Tekstiilitöö erialale soovijad on tänaseks valdavalt täiskasvanud ja kindlate soovidega inimesed. See on ka mõistetav, sest nõuab suurt julgust suhtuda käsitöösse kui elatus-allikasse. Aga suure pühendumise ja piisava teadmiste pagasiga on see võimalik küll. Tegelikult nõuab ju iga eriala häid teadmisi ja pühendumist.

Kui küsida, kas me vajame tekstiilitöö eriala Räpina Aianduskoolis ja kui, siis miks? Jah, kindlasti vajame. Kui Räpina Aianduskool lõpetaks tekstiilitöö eriala õpetamise, siis peaksid seda tegema ka kõik teised sama eriala õpetavad koolid. Kui meie kool lõpetaks ja teised jätkaksid, siis jõukasime peagi samasse olukorda nagu olime paarkümmend aastat tagasi. Siis oli Eesti käsitöökaks vaid Kihnu troi ja Muhu pätid ja natukene ka Haapsalu sall. Kogu see kultuuripä-



rand kuulus Lääne-Eestile. Aga kogu Eestimaal on valmistatud väga palju kaunist ja väga erilist käsitööd. Igas paikkonnas leidub ikka midagi erilist ja ainuomast, mis väärib esiletõstmist. Ka siin, Lõuna-Eestis on oma eriline tekstiilipärand, mida just Räpina saame süvendatult õpetada. Me ei igatse ju aega paarkümmend aastat tagasi, kui laulukaare alla laulvatel kooridel oli paljudel seljas mitte oma paikkonna rahvarõivad, vaid Muhu rahvarõivad, sest need olid ilusamad ja värvilisemad. Tänaseks on üldpilt hoopis teistsugune. Nüüd võime laulupeo rongkäigus näha väga kauneid erinevate kihelkondade rahvarõivaid ja iga maakond esineb oma paikkonna rahvarõivastes. Enam ei ole üldpilt koomiline, kus Lääne-Virumaa plakati all kõnnivad Muhu või Seto rahvarõivastes esinejad.

Ülisuure panuse on andnud meie esemlise rahvakunsti taas elustamisele ja propageerimisele Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit. Väga professionaalselt on suunatud ja haritud nii käsitöö tegijaid kui ka tarbijaid. Koos Kutsekojaga annab Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit välja kutsetunnistusi, mida ka meie kooli tekstiilitöö õpilased saavad taotleda. Tänaseks on kõik taotlejad ka kutsetunnistuse saanud

Mõeldes tagasi eelmistele aastatele on hinges soe ja hea tunne. Kool on suurepärane, juhtkond on tõeliselt professionaalne, õpetajad valdavad oma eriala ülihästi, õpilased on tõeliselt pühendunud ja kindlasti on andnud suure panuse ka need kooli töötajad, kes ei õpeta, kuid kes on nagu head haldjad, tänu kellele on kogu kool just selline nagu ta olema peab. Aitäh kõigile selle hea ja sooja tunde tekitamise eest!

Mõnusat ja kosutavat suve!

Ulve Kangro, tekstiilitöö õpetaja

Mis tehtud ...

- | | |
|---------------|---|
| 16.-31. mai | Saksa aiandusõpilased koolis praktikal |
| 28. mai | Konguta kooli õpilaste külaskäik |
| 28.-30. mai | XII Kutsekojale suvepäevad Kurgjärvel |
| 16. juuni | Tekstiilitöö eriala lõputööde kaitsmine |
| 16.-17. juuni | Aedniku ja floristi kutseksam |
| 19. juuni | Lõpuaktus |

... mis teoksil

- Uute õpilaste vastuvõtt
- Suvine praktika
- Koolivaheaeg

Kohtumiseni septembris ☺

TÄNASES LEHES: Suvised lõpetajad! Babulja Olja! Universaalne aiadisain! Jõukatsumised Kurgjärvel! Ahti Lyra MM-il! Praktikalugusid piiri tagant! Keskkonnakäpp ja hindamisäpp! 2ag — esimesi mälestusi! ... ja palju muud huvitavat!!!

Räpina Aianduskooli lõpetajad 2015

Statsionaarne õpe

Nooremaedniku eriala

AN14-31-K (1 ip) kursus

1. Anastasiia Dmitrieva
2. Jekaterina Gusseva
3. Tatiana Gruzdeva **KIITUSEGA**
4. Nataliia Magerramova
5. Darina Plyushko
6. Aleksandr Udin
7. Svetlana Varfolomejeva
8. Jekaterina Walter

Aianduse eriala

AE13-12-K (2ag) kursus

1. Liisi Kont
2. Signe Koorts
3. Karl Matteus Nemliher
4. Kärt Vikat



Keskkonnakaitse eriala

KK13-12-K (2kg)

1. Evelyn Kapp **KIITUSEGA**
2. Helis Kõvask
3. Kärol Muuga
4. Urmas Mürksepp
5. Randar Pazuhanitš
6. Janek Press **KIITUSEGA**
7. Elis Sepp
8. Getheliis Tambets

Floristika eriala

FL12-11-K (3fp) kursus

1. Brigitta Allemann
2. Kadri Kozer
3. Jane Sidron
4. Hegle Suurkivi
5. Kerly Vaistla

FL13-12-K (2fg) kursus

1. Ksenia Bibikova
2. Ruslana Bogoslavskaja
3. Darja Dubinina
4. Liis Kukin
5. Sandra Treier
6. Margit Vasser



Mittestatsionaarne õpe

Aianduse eriala

AE13-12-M1 (2ak1) kursus

1. Jaanika Allmaa **KIITUSEGA**
2. Alar Arminen
3. Helen Haasma **KIITUSEGA**
4. Jana Hindrikson **KIITUSEGA**
5. Maris Jakobson **KIITUSEGA**
6. Annely Jänis
7. Tiiu Järv
8. Eneli Kaaremäe **KIITUSEGA**
9. Marje Kallas
10. Liilia Kask
11. Merilin Kirbits
12. Pilvi Leotoots
13. Lea Lorits
14. Helge- Ülle Luide
15. Sirje Naris **KIITUSEGA**
16. Riin Pajula
17. Ellen Peipsi
18. Katrin Pulk
19. Sigrid Raav **KIITUSEGA**
20. Ege Roosipuu
21. Anella Stimmer
22. Iirika Thomson
23. Luule Tiirmaa
24. Monika Tohva
25. Kristi Vainura **KIITUSEGA**
26. Tiiu Valgerist **KIITUSEGA**
27. Lydia Veeris **KIITUSEGA**
28. Eva Ventser

AE13-12-M2 (2ak2) kursus

1. Mati Alvela
2. Kaja Ivanov
3. Mari- Liis Jordan
4. Eve Kukk
5. Monika Kuusk
6. Margo Kütt
7. Liis Küttis
8. Kai Laanemaa
9. Pille Lassmann
10. Anneli Loodus
11. Tiina Marjapuu
12. Marju Monson **KIITUSEGA**
13. Ülle Nuude
14. Kristel Oinberg-Kelder
15. Liina Porkon
16. Martiina Putnik
17. Jana Raud
18. Ülle Sillasoo
19. Eve Tambets



AE13-12-M3 (2ak3) kursus

1. Mari-Ann Bruncrona
2. Raili Hein
3. Merike Ilvest **KIITUSEGA**
4. Marju Jõgi
5. Anneli Kalbre **KIITUSEGA**
6. Lemmi Karmin
7. Urve Karring
8. Gunnel Koba
9. Eve- Raili Kuulpak
10. Kairi Kärner
11. Ly Kättmann
12. Triinu Lepik
13. Mikk Lõõbas
14. Kärt Meri
15. Marge Mürsepp
16. Marika Reintam
17. Helen Rouhijainen **KIITUSEGA**
18. Rutti Råbovoitra
19. Arlin Saan
20. Triin Siimon
21. Riste Uesoo

Floristika eriala

FL13-12-M (2fk) kursus

1. Viivi Allemann
2. Anne Aruste
3. Kirsti Ehamäe
4. Marge Hering
5. Piret Hämalane
6. Marju Härma- Epäily
7. Liia Jahimees
8. Ene Jõgisoo
9. Kaire Küttmann
10. Kairi Liiva
11. Anuiri Markus
12. Anne Nõmmik
13. Kristina Oiov
14. Kaire Piir
15. Siiri Pint
16. Diana Prees
17. Marju Rannala
18. Aire Reenumägi
19. Inga Öuemets

Tekstiilitöö eriala

TK13-12-M1 (2tk1) kursus

1. Uuve Jakimainen **KIITUSEGA**
2. Kadri Mägi
3. Tiia Oras **KIITUSEGA**
4. Piibe Pant **KIITUSEGA**
5. Reet Pettai
6. Sirje Raja **KIITUSEGA**
7. Alla Tasso **KIITUSEGA**
8. Merili Uibokand **KIITUSEGA**
9. Marge Valb **KIITUSEGA**

TK13-12-M2 (2tk2) kursus

1. Ülle Kaasik **KIITUSEGA**
2. Maili Metsaluik
3. Ülle Metsaluik
4. Eva-Kristi Rea
5. Ilona Vares **KIITUSEGA**
6. Krista Väärtnõu

Keskkonnakaitse eriala

KK13-12-M1 (2kk1) kursus

1. Kristel Dambe
2. Athina- Roberta Haavaoks
3. Kadri Hein **KIITUSEGA**
4. Marek Järvik **KIITUSEGA**
5. Anne Kibuvits
6. Kadri Kipper
7. Kätlin Kiusalaas
8. Kaili Kunto
9. Krista Kutsar
10. Kersti Laan
11. Liia Lipmeister
12. Peeter Maala
13. Teet Metsavas **KIITUSEGA**
14. Karoliina Mänd
15. Laivi Peedel
16. Annely Prants
17. Andra Preeden
18. Ursula Preeden
19. Liis Rebane **KIITUSEGA**
20. Evelyn Rüütli

KK13-12-M2 (2kk2) kursus

1. Riina Ein
2. Kaarel Glaser
3. Marju Hiis
4. Maarja Ilves
5. Jane Lillemäe
6. Laura Maaring
7. Eva Meesak
8. Egle Ojasoo
9. Age Ploom
10. Roman Zadonski
11. Meelis Tammsalu
12. Gasper Vaher
13. Indrek Viks

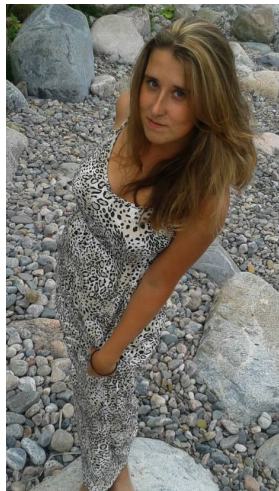


2AG – Kärt, Liisi, Signe, Maris ja Karl Matteus

Jah, täpselt, see on meie väikene ja tore kursus. Alles see oli, kui tulime siia kooli... tegelikult juba kaks aastat tagasi. Nüüd aga lõpetame kooli. Meie tee siin koolis algas õpetaja Tairi Alberti ja taimekaitsega ning lõpetasime Tairi Alberti ja kõõgiljandusega.

Esimesi mälestusi

Kärt: Räpina jõudes seadsin sammud Jõe ühika suunas, mis sai mu koduks kaheks aastaks. Majutati mind tuppa nr. 59, mis algul tundus nii imepisike, et ei kujutanud ette, kuidas peaks kaks inimest siia ära mahtuma. Aga mahtusimegi Liisiga, kes sai minu toanaabriks. Teisi kaaslasid nägin esimeses klassijuhataja tunnis. Tundus, et kokku on saanud üks tore ja kirju seltskond. Nii see ka oli, kõik olid väga sõbralikud ja toredad.



Liisi: kõige esimesena kohusin Kärdiga. Meid pandi Jõe ühikas ühte tuppa, tuba nr 59. Kui mina kohale jõudsin oli Kärt juba seal, kõhuli voodi peal, arvuti lahti ja klõbistas. Karli nägin

esimest korda klassijuhataja tunnis. Esimene mõte oli, et tema on küll jube kinnine ja tõsine inimene ja temaga vist kontakti ei ole kerge leida. Ja nagu ikka elus juhtub, siis oli asi hoopis vastupidine. Karl küll saatusesse ja ettemääratusse ei usu, aga mina ikkagi tänan saatust, et ta mulle nii isikupärase ja ägeda klassivenna kinkis.

Karl: Kui ma keskkooli läksin, siis oma klassi nähes mulle alguses tundus, et nad on kõik *mauntsid* (tõlge: Karli suus väga levinud sõna, mitte kõige toredamate inimeste kohta), kuigi hiljem selgus, et nii ei olnud. Teiega mul seda tunnet ei olnud. See on suur kompliment! Esimesel tunnil, taimekaitsetes, pidime korjama raudrohtu, et valmistada lehetäide tõrjeks preparaati. Mäletan, et alguses ei olnud mul õrna aimugi, milline raudrohi välja näeb.

Signe: Algul tundus kõik nagu pudru ja kapsad, mis hakkas aina selgenema ja selgenema.



Maris: Signe tundus jube ülbe.

Esimese aasta kild Marise suust:

Arvatavasti taimekaitse tund või

kõõgiljandus, sest igatahes olime õp Alberti klassis ja tema ikka korraldas vastamist nii, et kutsus meid koridori, kus taimed või kahjurite pildid olid laiali laotatud. Karl käis vastamas, tuli klassi ja kohe küsisime, et mis sa said? Karl vastas, et nelja. Maris selle peale: „Ise olid nii kaua ära ja ikka said nelja!“

Kahe aasta jooksul on meil olnud mitmeid ja põnevaid ekskursioone.

Malle Terepson-Madissoniga sõitsime metsa! See juhtus päris õppeaasta alguses, sest pidime sügisnäituse jaoks sammalt koguma. Juba siis tajusime, et tunnid õpetaja Terepson-Madissoniga saavad olema väga põhjalikud ja huvitavad! Rääkimata jalutuskäigust kooli pargis.

Esimese kooliaasta lõpus külastasime **Andres Vaasa** aeda. See oli üks väga suur kollektsiooniaed. Väravast sisse astudes avanes meile võimas vaatepilt. Kõik need puud ja põõsad! Muru, millel käisime oli nii korras ja ilus. Kõik olid kohe kükakil ja silitasid seda, keegi polnud nii ilusat muru enne näinud.

Õpetaja **Sirje Tooding** tekitas meis esimese hetkega väga sooja tunde! Ekskursioonile viis ta meid Rāpina asuvasse Juhani Puukooli, kust saime palju huvitavaid teadmisi ja ideid.

Õpetaja **Anu Käär** korraldas meile kõige rohkem väljasõite. Käisime Nurmikos ja Flores Aias, et tutvuda Eesti suurimate lillekasvatajatega. Järgmine väljasõit viis meid Sagrosse õppima, kuidas suurtootmises tomateid kasvatatakse.

Ja kes olid need, kes aianduskoolist esimesena nägid õpetaja Kääri uut maja, mille ta Võõpsu ostis. Ikka meie! Õpetaja sai maja võtmed kätte vahetult enne meie tunni algust. See tekitas elevust meiski. Nii sündis otsus, et pärast tundi istume Karli autosse ja sõidame maja vaatama. Mõeldud, tehtud ja kuna värav oli lahti, siis kiikasime hoovi ka!

Õpetaja **Tairi Albertiga** käisime Jaagumäe talus kapsaid koristamas. Põllu peal saime isegi põdra jälgi uudistada. Vähemalt Karl väitis, et need on põdra jäljed. ☺

Õpetaja **Marju Pulgaga** sai käidud Vasula Aias ja Marjamaa talus, mis on kaks suurt puuviljandusega tegelevat ettevõtet.

Sellel kevadel ootas meid õpetaja **Andi Normeti** ühe hektari suurune nartsissipõld. Kuid kahjuks vedas kevad meid alt ning kui kohale jõudsime, ei olnud nartsissid veel avanenud. Koju saime kaasa korjata kinniseid õisi, mis juba mõne tunniga vaasis avanesid. Õpetaja **Reti Randoja-Mutsuga** sõitsime kolme päeva jooksul läbi mitmed Eesti mõisad ja mõisapargid.

Unustamatud hetked puuviljanduse tunnist, kus me ehitasime õpikutest torni või kui tüdrukud loopisid Karlile oksa ja tema üritas neid oksakääridega kinni püüda või kui pidime kõik korjatud õunad õpetaja külmkappi suruma, et neid hiljem kasutada õppimiseks ja peale seda söömiseks.

Meie kursuse esimene tõsine koosolek toimus esimese aasta lõpus, et otsustada, millise suuna me endale teiseks aastaks valime. Signe valis puukoolimajanduse, Kärt, Liisi ja Karl väikeaia kujundamise.

Teisel õppeaastal anti meie kursusele suurepärase võimalus aktiivselt kaasa lüüa aianduskooli järjekordses taimekasvatuse projektis „1000 sõpra“. Kaamerate ees esinemine oli kõigile uus kogemus, samas põnev ja huvitav. Eriti tore oli see, et Keskkonnaamet tunnustas meid auhinnaga „Tark tarbija 2015“.

Kaks aastat on olnud täis nalja ja naeru, õnnestumisi ja ebaõnnestumisi, toredad seiklusi, omandatud uusi oskusi, saadud uusi ja huvitavaid teadmisi. 2 ag tänab südamest Rāpina Aianduskooli, lööb selja sirgu ja läheb aiandusmaailma vallutama!

Kärt Vikat, Liisi Kont, 2ag

Veel üks tassike teed?

Käesoleva aasta veebruarikuus alustas aianduskool projektiga, millega otsis endale 1000 sõpra. Projekti raames jagasime üle Eesti laiali 942 komplekti maitsetaimi – sidrunmelissi ja paraguai suhkrulehte.

2 ag kursust sai mõnusa võimaluse projektis osaleda ning koos lasteaedade ja koolide ning teistegi asutustega taimi paljundada ja kasvatada. Kõik olulised taimekasvu etapid sai õpetaja Valdur Truija abiga ülesfilmitud ning internetti riputatud.

Taimede edukamaks kasvatamiseks õpetasime osalistele, kuidas pajuokstest juurutuslahust valmistada, samuti rääkisime väetamise põhitõdedest ning näitasime, kuidas taimi kahjurite eest kaitsta. Jagasime õpetussõnu minikasvuhoone ehitamiseks.

Iga kahe nädala tagant tuli koolidel täita raport, kuhu märgiti üles, kui palju on taimed kasvanud ning mitu lehte taimel on. Andmed kanti tabelitesse ja seal oli võimalik oma taimede kasvuedukust teistega võrrelda. Regulaarselt sisestasid andmeid umbes 350 rühma.

Selleaastase projekti tunnuslauseks oli „kasvata ja jaga“, seega käis justkui võistlus ka pistikute tegemise arvu peale. Iga projektis osaleja sai endale 2 sidrunmelissi ja 2 suhkrulehte. Mõlemast jäeti üks niisama kasvama, teiselt lõigati aga pistikuid. Kahjuks on suhkrulehe näol tegemist väga kapriisse taimega, kes tahab kasvamiseks sooja keskkonda ning paljudel rühmadel läks see juba päris alguses välja. See kindlasti mõjutas nii osalemise jätkamist kui ka pistikute arvukust.

Projekt leidis mitmel korral kajastust ka meedias. Ajakirjanikud käisid lasteaedades vaatamas, kuidas taimed kasvavad ja mida osalised asjast arvavad. Rõõm oli lugeda, et mitmed tüdrukud Kärstna lasteaiast Viljandimaal teatasid, et soovivad tulevikus aianust õppima asuda. Kääpa lasteaias oli üks neiu oma isalt lausa kasvuhoonet nõudma hakanud! Hoolimata tagasilöökidest suhkrulehega olid projektis osalejad kõik väga rahul ning uhked oma taimede üle!

Aianduskooli 1000 sõbra projekt osales ka Keskkonnakäpa konkursil, kus saavutas auhinna kategoorias „Tark tarbija 2015“.



Auhinnagalal koos keskkonnaminister Marko Pomerantsiga

Aianduskooli 1000 sõbra otsingud on selleks aastaks lõppenud. Hea on teada, et ükskõik millises Eesti otsas me ka ei oleks, võimalus saada veel üks tassike melissiteed koos suhkrulehega on nüüd täiesti reaalne.

Suured kumardused ja paid õpetaja Katrin Uurmanile, Tairi Albertile ja Anu Käärile, samuti raamatukoguhoidja Külli Nõmmistule projekti eduka koordineerimise eest!

Liisi Kont, Zag

Foto: Kristi Kamenik



Säravad neiu Tartu Võimlemispeol

02. juunil 2015 osales Räpina Aianduskooli võimlemisrühm Tartu Võimlemispeol „Võimle ja sära“.

Ettevalmistus nõudis iganädalasi proove, mida raskendas praktika-perioodiga seotud eemalolek koolist. Kuna kava oli pikk ja keerukas, käisid Tartu Ülikooli kehakultuuri tudengid ühel õppetreeningul Räpinas abistamas, kogudes nii õpinguteks vajalikke punkte.

Tantsiti koos ülikoolide ja gümnaasiumi rühmadega.

Tartusse sõrmas jõudsid Liisi Kont, Nataliia Magerramova, Liis Kodas, Ragne Nazimov, Kärt Vikat. Õpilasi juhendas Irmen Nagelmaa.

Irmen Nagelmaa, õpetaja



Kutseõppeasutuste suvepäevad Kurgjärvel

Sel aastal toimusid kutseõppeasutuste suvepäevad 28.- 30. maini Kurgjärvel juba 12. korda. Korraldajaks oli seekord Räpina Aianduskool.

Kolm päeva oli täis nalja ja naeru, lõbusaid seiklusi ning jõukatsumisi erinevatel spordialadel. Samuti vedas meil väga ilmaga, kõik päevad olid soojad ja päikeselised.

Kohale oli tulnud 15 kutsekooli võistkonda üle terve Eesti. Räpina Aianduskooli võistkonnas olid Ragne Nazimov, Carola Künnapas, Olivia Tund, Margit Vasser, Martin Kivirand, Erik Rüütel, Janek Press, Urmas Mürksepp. Õpilasi juhendasid Svetlana Tund ja Katrin Kivistik. Koju toodi üldarvestuses teine koht. Esikoha saavutas meie kooli võistkond korvpalli vabavisetes ning ka limbos, mille teenis välja Carola Künnapas. Teine koht saadi viktoriinis, playbackis, orienteerumises, pimevõrkpallis ja saapaviskes. Kolmas koht toodi ära teatevõistluselt.

Kutsekoolide suvepäevad võitis Tartu Kutsehariduskeskus, nemad on ühtlasi järgmiste suvepäevade korraldajad. Kolmandale kohale võitles end Viljandi Kutseõppekeskus.

Suur, suur aitäh kõikidele ürituse korraldajatele: Svetlana Tund, Katrin Kivistik, Heini Lumpre, Valdur Truija, Priit Karjane, Kurmet Karsna, Kärt Vikat, Liisi Kont.

Kärt Vikat, 2ag

Fotod: V.Truija



Aianduskooli esindus



Limbomeister Carola



Lordi ja Buranovi memmed



Mälumäng



Erik jooksuhoos ...



Pimevõrkpall

Tallinna Lillefestivalist – Universaalne (aia) disain

Räpina Aianduskooli esindas sel aastal festivalil Eele Ehasoo ja Terje Neitsovi ideel valminud aed. Terje ja Eele lõpetasid meie kooli maastikuehituse eriala selle aasta veebruaris.

Idee sündis koduaias valitsevast jaanuarikuu pimedusest. Et mitte luua tavalist valguskeha, sai mõeldud erinevatele materjalidele. Soov oli kasutada puitu ja vastukaaluks roostes metalli, mis muutuvad õhtu hämaruses valgussammasteks.

Algsest ideest rajada samblaaed, sai ajapikku teadmisi kogudes ja tarku õpetussõnu kuulates õite rohke parkaed. Aed, mis püüab pilku igalt möödujalt.

Kokkuvõtteks võin öelda, et antud projekti koostamine ja rajamine, on andnud head teadmised ja kogemused edaspidiseks. Hindan väga kõrgelt RAK'is õpitud aja jooksul omandatud teadmisi ja kogemusi.

Samuti soovime tänada kõiki, kes aitasid meid Lillefestivali näidisaia rajamisel! Erilised tänud õpetaja Reet Palusalule, kes toetas meid oma nõu, jõu ja taimedega. Tänuksõnad ka õpilastele ja Marko Laanesele, kes andsid oma panuse ja võtsid vaevaks kaks päeva tööd teha.

Kooli juhtkonnale soovime jätkuvat tahet ette võtta ja panustada Tallinna Lillefestivalil osalemisel, mis on väga hea väljund kooli reklaamina.

Eele Ehasoo, Terje Neitsov



Eestimaa kauneimad mõisad ja lossid

3.- 4. juunil käis 2ag ja 2kg kursus koos õpetaja Katrin Kivistiku ja Reti Randoja-Muts'uga Eesti mõisaid ja losse külastamas. Esimesel päeval väisasime Alatskivi lossi, Luua ja Puurmani mõisa ning kauneid mõisaparke. Igas mõisas rääkis tellitud giid hoone ajaloost ja inimestest. Teisel päeval külastasime Olustvere, Heimtali ja Taagepera mõisaid ja mõisaparke. Õpetaja Reti rääkis mõisaparkide kujundusest lähemalt ja õpetas mõned mõisted selgeks. Bussis jagas ta meile erinevate mõisaparkide jooniseid.

Õpilastele väga meeldisid nõ mõisa õppepäevad. Iga loss ning mõis on omanäoline, mida tasuks kõigil uudistama minna. Pikk suvi on veel ees, tee Sinagi üks mõisatuur. ☺

Elis Sepp, 2kg



Õpetaja Reti Alatskivi lossi rõdul



Alatskivi loss

Eesti osales esimest korda floristide maailmameistrivõistlustel

Fleurop-Interflora World Cup toimus 14. korda 11.-13. juunil 2015 Saksamaal Berliinis, kus võistluse kohaks on valitud Arena Berlin.

Maailma tublimad floristid 23 maalt võistlevad sel tähtsal võistlusel ja esimest korda on esindatud ka Eesti.

Fleurop-Interflora World Cup toimub iga nelja aasta tagant ja seekordne võistluse korraldaja on Saksamaa Fleurop AG. Võistluse üldteema oli "Vabadus".

Teemat tutvustav video "Fleurop-Interflora World Cup 2015 - Kick-off" valmis Berliinis võistlustest osavõtivate maade Fleurop-Interflora saadikute koostööna ja märksõnadeks on õigus, sõltumatus ja loovus.

Fleurop-Interflora Eesti esinduse kokkukutsutud žürii valis meie võistlejaks Ahti Lyra.

Ahti alustas lilleseadega juba varases lapsepõlves kooli huviringis. Läbi mitmete rahvusvaheliste võistluste, koolituste ning aastate pikkuse järjepideva töö on Ahtist saanud tunnustatud florist mitte ainult Eestis vaid ka väljaspool kodumaad, kes on kaunistanud pulmapidusid Horvaatias, Tšehhis, Sloveenias ja Lõuna-Aafrikas, viinud läbi erialaseid koolitusi Poolas ja Portugalis, korraldanud koolitusi ja meistrivõistlusi Eestis. Ise peab ta oma karjääris läbimurdeliseks 2. kohta rahvusvahelises konkursil „International Foral Art 2014/2015“, mis tõi talle tähelepanu Jaapani, Ukraina, Soome ja Venemaa erialaajakirjades. Meil on ta aastaid juhendanud kutsekomisjoni tööd ja paljud floristid on olnud tema juures praktikal.

Võistlusel tuli teha 4 tööd:

1. üllatustöö 100% nelk
2. 100% personal
3. kimp 100% hand tied
4. 100% organic

Poolfinaali pääsesid 10 võistlejat, kellest valiti omakorda finaali 5.

Indrek Kaeli, floristika juhtõpetaja



Lingid:

Fleurop-Interflora World Cup 2015 koduleht: <http://worldcup-berlin2015.com/>

Fleurop-Interflora World Cup 2015 - Kick-off: <https://m.youtube.com/watch?v=7XiYPdb1l5g>

Facebookis: <https://www.facebook.com/events/1417821235177560/>

Fleurop-Interflora NE Europe OÜ koduleht <http://www.interflora.ee/>

Ahti Lyra lillepoe "Masha" koduleht: <http://www.masha.ee/>

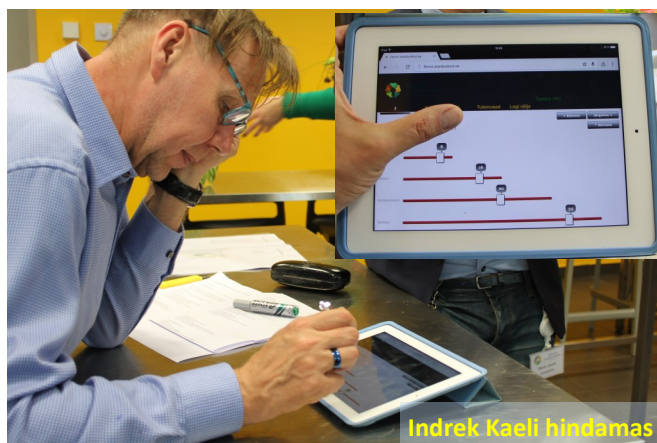
Hindamisäpp

Selle aasta floristika eriala lõpueksamil toimus eksamitööde hindamine uuenduslikult. Hindamistabelit oli igal komisjoni liikmel võimalus täita tahvelarvutis. Kõikide liikmete antud punktid läksid automaatselt ühisesse tabelisse. Kõigi kolme lilleseade töö hindamise lõppedes jäi üle ainult eksamiprotokoll välja printida.

Sellise uuendusliku mõtte autoriks on floristika eriala juhtõpetaja Indrek Kaeli, kes oli varasemalt sellist hindamisvõimalust kogenud Worldskillsil Saksamaal. Tehnilise teostuse tegi ja nõu andis IT spetsialist Aleksei Raud.

Kogu eksamikomisjon julgeb soovitada sellist hindamisviisi kasutada ka teistel eksamitel.

Karin Kask, floristika eksamikomisjoni esimees



Karge Norra

Tänu Erasmus+ programmile saime mina, Kärt Vikat ja Külli Nõmmistu viibida heaaluriigis Norras. Väikelinnad olid täis naeratavaid, rattaga ringi sõitvaid ja jooksvaid inimesi. Algul tundus see võõras ja meile harjumatu, kuna seda Eestis lihtsalt ei näe. Inimene harjub kõigega, ka meie ringi sibavate ülisportlike norrakatega.

Esimesel nädalal viibisime Moelvis VEA koolis, kus meile anti elamiseks eraldi maja (mis kuulus kunagi direktorile), kolm ratast ning saime väga rikkaliku valikuga lõuna- ja õhtusööki. Elu nagu kuninga kassil. ☺

Kool on iseenesest väike, umbes 120 õpilast. Kuna koolis on nii vähe õpilasi ja kõiki usaldatakse, siis jäetakse floristika maja ja raamatukogu ruumid ööseks avatuks. Õpilased saavad õppida, millal iganes õpihimu peale tuleb.

Meid suunati tööle kasvuhuonesse taimi potistama ja kassette mullaga täitma. Lisaks pidime roosikasvuhuones nii potid kui lavatid kuivanud lehtedest puhastama. Minule usaldati isegi traktor, millega lehed komposti vedada.

Mina Kärdiga osalesin ka Norra söökide valmistamises. Toit koosnes koos kaasõpilastega heinamaalt korjatud söödavast umbroost, aga kõlbab süüa küll.

Vabal ajal uudistasime jalgratastega ümbruskonda. Oli mida vaadata ja pildistada.



Nädalavahetuseks saadeti meid Hamari linna väikehotelli. Laupäeval otsustasime võtta suuna Oslosse ja tutvuda pealinna võludega. Seal saime näha kuningapaleed ja külastada Vigelandi skulptuuriparki, kus on ühe kunstniku poolt valmistatud 212 inimkeha skulptuuri. Teel vaatamisväärsusteni pidime lausa teed tegema (otsima) läbi tuhandete maratonlaste. Samal päeval oli suur linna jooksumaraton.

Teisel nädalal töötasime aianduskeskuses Hageland ja ööbisime Elverumi kämpingus. Kõva maastikuehitaja, nagu ma olen, pandi mind kasvuhuones lavatit ja kastmistorusid parandama, lisaks sorteerisin prügi. Sain ka „Thuujat“ ja „Taxust“, ehk siis elupuud ja jugapuud mulda panna. Vaheldust pakkus poolakatega eramajade haljastuses osalemine. Olin autojuht, transporttööline ja katte kivide paigaldaja.

Kolmandal nädalal saadeti mind Hagelandi omaniku abikaasa firmasse Anleggsgartner Arnesen AS. Selles huvitava nimega firmas töötab 40 kuni 50 töölisi. Ettevõtte prioriteediks on maastikuehitus. Minu tööandjaks oli naine nimega Turid. Objektid asusid vähemalt 1,5 tunni sõidu kaugusel, aga kahjuks ei mõistnud Turid kõige paremini inglise keelt, mille tõttu jäid vestlused paraku lühikesteks.

Selle nädala jooksul väetasin ja niitsin muru. Tegijal juhtub nii mõndagi... Muru niitmise käigus vajus minu abimees Raider kapitaalselt mudasse, tuli kutsuda kohale päästja Bobcat'iga, mis jäi õnnetult omakorda kinni..... Õnneks lintraktori abiga saime masinad kätte.

Kokkuvõttes oli see väga tore reis - välispraktika ja kuna ma pole varem Eestist välja saanud, oli mul ekstra huvitav. Nägin võimsaid mägesid, sõitsin üle 2m kõrguse jalgrattaga, kohtusin huvitavate ja lahkete inimestega, andsin intervjuu kohalikule ajalehele, sain osa norrakate töökultuurist töötades õlg õla kõrval päevast päeva. Nii et, vut- vut välismaale, elu nõuab elamist. ☺

Argo Ainjärv, 2mp



Praktika Norras

Ka minul õnnestus veeta kolm nädalat praktikal Norras, mis oli väga väärt kogemus. Olen tahtnud juba ammu minna Norra, nüüd see unistus täitus.

Lisan eelneva Argo jutule veel täiendusi. Meil õnnestus ühe kaugõpilaste grupiga käia Lillehammeris õppe-ekskursioonil. Vaatasime linna haljastust, mis on valesti ja mis õigesti tehtud.

Külastasime puukooli, kus kasvatati suurtes kogustes okaspuid – kuused, nuld, männid, lehised, elupuud, kadakad, jugapuud. Sealkandis on suur probleem põhjapõtradega, kes rüüstavad puukooli ja kahjustavad okaspuid. Omaniku sõnul ründavad põdrad talvel aeda lausa karjaga, vaatamata kõrgele traataiale.

Viimased kaks nädalat elasime Elverumis, Norra kõige pikema Glama jõe kaldal asuvas kämpingus. Töötasime Hageland Hagesenter'is aianduskeskus. Enamus taimi, mis seal müügil, kasvatatakse kohapeal. Sain teha päris mitmekest tööd: potistada taimi, puhastada taimi, rohida, istutada, ehitada ja kujundada.

Norrakad on väga sõbralikud, lahed ja toredad. Hommikul vastu tulles ütlevad kõik „tere“. Nagu Argo mainis, on nad väga sportlikud: jooksevad, sõidavad ratastega, rulluisutavad, jalutavad koertega.



Mina jäin oma praktikaga väga rahule, sain uute kogemuste võrra rikkamaks. Tegin erinevaid töid, tutvusin Norra kultuuri ja loodusega. Leidsin uusi tutvavaid ja mulle tehti isegi tööpakkumine aianduskeskusest.

Kui keegi kahtleb, kas järgmisel aasta kuhugi välispraktikale kannideerida, siis on kindel vastus „jah“. See on väga hea võimalus näha ja kogeda, mis mujal maailmas toimub.

Kärt Vikat 2ag

Kuu aega üksinda Prantsusmaal

Esimene kohtumine Prantsusmaa ja Pariisiga oli külm, vihmane ja räpane. Pidin viis tundi ootama rampväsinuna rongijaamas oma sõitu. Sealt punktist edasi saanud, hakkas asi rõõsamaks minema. Ööbimis- ja elamispaigaks oli mulle aianduskool väikelinnas nimega Machecoul. Väga kaunis ja armas linn, aga pean ära mainima, et ilma eelnevate prantsuse keele õpinguteta poleks ma seal kuhugi jõudnud.

Töötasin Albert Breneliere nimelises puukoolis, kus esialgu paistis, et kukun pingutusest kokku. Iga päev pidin jalgrattaga kaksteist kilomeetrit väntama, et tööle ja tagasi saada; eestlaslikest kohvipausidest polnud juttugi ning ka töötegemine käis tõsisema tempoga. Tavaline tööpäev sisaldas edasi-tagasi jooksmist, raskete pottide tassimist ja potistamist. Naljatasin paljudele, et valmistun tege-likult olümpiamängudeks.

Esimese nädalavahetuse veetsin üksinda. Võtsin julguse kokku ja seiklesin Atlandi ookeani äärde, Saint Hilaire de Riez linna. Pistisin varbad ookeanisse, nautisin päikest ning mõtlesin Eesti peale.

Teisel nädalavahetusel läksin oma ülemuse perekonna juurde. Käisime koos kõikjal, kuhu minna sai – kõigepealt ookeaniäärses linnas, nimega Pornic. Jalutasime läbi linna kulgeva laada, kus lõhnas kala järgi, müüditigusid ja merekarpe. Öhtul läksin peretütre ja -poja ning nende sõbraga koos kinno. Film oli muidugi prantsuse keelde dubleeritud, seega

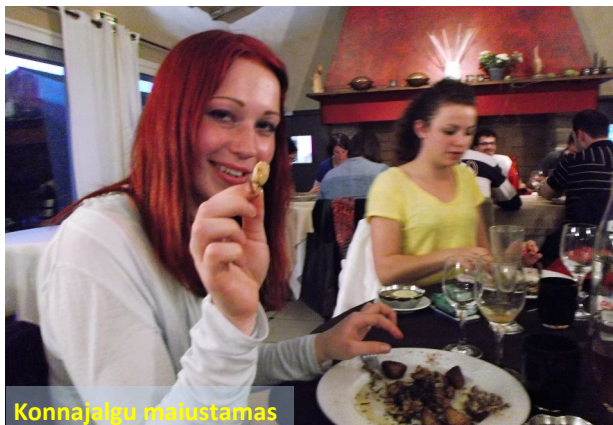
pidin pool tekstist ise fantaseerima. Järgmisel päeval sõitsime Bre-ignolles'i festivalile, kuhu oli kohale tulnud umbes 20000 inimest ja esines väga erinevaid muusikuid. Pärast festivali magasime lõu-nani ning läksime Nantes'i linna uudistama. Jalutuskäigu lõpetasime kohvikus ja ma sain maitsta meeletult head (prantslaste sõnul maailma parimat) šokolaadikooki. Öhtul seadsime sammud resto-rani poole, kus ma sõin konnajalgu! Kogu seltskond istus põnevil nägudega, kui need mulle ette toodi ja küsisid mitu korda üle, kas olen ikka kindel, et konnajalgu süüa tahan. Maitsev oli, kuid mitte midagi nii eksootilist, nagu pelgasin.

Argipäevad möödusid väsitaval töölainel, aga viimasel vabal näda-lavahetusel läksin järgmise prantsuse pere juurde. Sattusin sinna ühe enda vanuse noormehe kaudu, kellega festivalil tutvavaks sain. Kena ja viisakas perekond, kes mind kohe omaks võttis ning pide-valt rõhutas, et ma ennast tunneksin nagu kodus. Käisin nendega Saint Jean de Monts'i linnas, kus neil oli suvekodu. Sõime, jõime, külastasime selle noormehe sõpru, jalutasime metsas, käisime kalal ja ookeani ääres.

Enne maikuu viimaseid päevi ei saanudki ma aru, et hakkam Prant-susmaad igatsema. Olin justkui unustanud, et olen seal ju ajutiselt. Äramineku kurbus saabus asju pak-kides ning koolis teiste õpilastega hüvasti jättes...

Aga... ma lubasin külla minna aasta pärast. Ja lähengi. Minge ka! Minge sinna, kuhu ei julge. Minge üksi!

Elisabet Ojar, 2ap



Konnajaalgu maistamas

Slovenia

Oli 3.mai ja kell näitas viis, kui tõusin üles, suundumaks Lennart Meri nimelisse lennujaama Tallinnas, et alustada oma 14 tunnist reisi Sloveeniasse.

Mina ja kaugõppija Helen Haasma olime esimesed meie kooli poolt sinna välispraktikale saadetud õpilased. Püüan edasi anda kooli ajalehe kaudu mõningaid seiku ja lugusid meie toimetamisest nii vabal ajal kui ka praktika kohustusi täites.

Praktika oli jaotunud nõnda, et nädal viibisime koolis ja kaks nädalat ettevõttes. Esimene nädal koolis oli võrreldes hilisemaga võrdlemisi lihtsate killast. Me osalesime õpilaste tundides, vaatasime, kuidas käib õppetöö, suhtlesime õpilastega ja jalutasime pargis. Kuna kohalikus aianduskoolis teevad õpilased lõputöödeks jäävaid istutusalasid, siis õnnestus panna käsi külge ka ühe sellise ala rajamisel. Celje aianduskoolis oli ka rada pimedate jaoks. Meie saime seda proovida. Silmad seoti kinni ja pidime liikuma juhendite abil. Katsusime ja nuusutasime erinevaid asju, et neid identifitseerida. Üllatuseks oli aga see, kui 15 minuti asemel oli möödunud hoopiski juba terve tund.

Teisel ja kolmandal nädalal saime arendada oma oskusi aianduskeskuses, mille nimeks Botanica. Aianduskeskus tegeles taimede müügiga ja aedade rajamisega. Kui hommikul saabusime, tutvustati meid töötajatega. Mõni hetk hiljem aitasin juba bussi taimi laadida, järgmisel momendil olime bussis ja sõitsime objekti poole, kus algas töö. Koju saime õhtul kell kaheksa, kokku 13 tundi tööd ja nii olid sarnased kõik tööpäevad. Seal töötasime ka mitme aia ja istutusala rajamisel. Samuti hooldasime suuri puid ning vahetasime hekkides välja kuivanud ja kasvus kängujäänud taimi. Hommikud algasid kasvuhoone suitsuvineses köögis oodates korraldusi algavaks päevaks. Kohalikud töötajad olid igavesti vahvad ja toredad.



Hunnitu vaade mägedes



Aianduskeskus Botanica

Lahkumine valmistas kõigile raskusi ja kallistusi jagati ohtralt.

Elasime kohalikus ühiselamus. Kohtasime seal kahte noormeest Hispaaniast ja ühte neidu Tšehhist. Vaba aega veetsime koos nendega. Tšehhitar Alice ja Heleniga käisime viimasel nädalal Sloveenia pealinnas Ljubljanas ja Anski vrh'il piknikut pidamas.

Tänu ühisele traktorisõidule tutvusin Luca'ga, kellega võtsime ette ühise ekspeditsiooni mägedesse, Triglavi rahvusparki ja rannikulinna Pirani. Ühe päeva hommikul olime 2000m kõrgusel ja sama päeva õhtul mere ääres 0-tasemel. Autosõidu ajal pakkus emotsioone Wiz Khalifa „Black & Yellow“. Lisaks külastasime mõningaid muuseume, parke ja kohvikuid.

Soovitan kõigil praegustel ja tulevastel õpilastel proovida välispraktikale minna, sest lisaks oskuste parandamisele ja sellele, et sa näed kuidas tehakse asju mujal, õpid sa ka olema parem suhtleja ja võib-olla parem inimene tervikuna. Seal on võimalus näha ja kogeda, kuidas võõrsil elatakse ja õpitakse ning üksteisega suheldakse.

Karl Matteus Nemliher, 2 ag



Merelinn Piran

Gruusia – soojade südamete maa

Minu teadmised Gruusiast olid napid – seal on soojem kui Eestis, seal kasvavad viinamarjad ja tehakse veini, pealinn on Tbilisi ja et teatud asjaoludel võib keegi sinu eest mõne kitse vahetuskaubana pakkuda. Veidikese järelemõtlemise peale tulevad lapsepõlvst meelde ka Abhaasi ja Osseedi muinasjutud, metsiku välimusega lambanahksetes karvastes mütsides mägede pojad ning sihvakad ja nõtked patsidega neid.

Esimesel hommikul läbi Tbilisi sõites kuulen oma reisikaaslaselt, kes on Gruusias käinud korduvalt, pidevalt hüüdeid – “oi, mis siin tehtud on”, “varem ei olnud ju siin neid maju”, “vaata, seal on täitsa teistmoodi”. Tbilisi on kaasaegne suurlinn Kura jõe kallastel. Selles elab 1,5 miljonit elaniku. Ehitamine on tõepoolest igal pool nähtav. Suured hotellid, moodsad korterelamud, arhitektuuriimed kõrvuti vanade, imeliste pitsiliste rõdudega majadega mäenõlvadel. Mõnusad kitsaste tänavate rägastikud, kus hoovidesse piiludes avaneb igapäevaelu, mis ei ole nii glamuurne kui kiiskavad kõrghooned lubaksid arvata.

Tbilisi on ilus ja selle ajalugu on pikk. Nimi Tbilisi ise tuleb gruusiakeelsest sõnast thbili “soe” kuumaveeallikate järgi, mille tõttu legend järgi linn just sellesse asukohta rajati. Kuumaveeallikate kohale on juba sajandeid tagasi rajatud saunad, mille ümber hõljub tugev vävli lõhn. Linna asutas kuningas Vahtang I Gorgasali juba 4. sajandil. Ajalugu on täis vapraid tegusid ja veriseid sõdu.

Gruusia iseseisvuspäev on 26. mail. Selle päeva tähistamist oli linnas igal pool näha. Linna peatänaval, mis on oma nime saanud keskaegse poeedi Shota Rustaveli järgi, oli liiklus seisma pandud ning see oli täis telke, kus tutvustasid end nii politsei, päästeamet, sõjavägi, aga ka kohalikud kutsekoolid. Telkide vahel olid lavad, kus esinesid rahavariietes lapsed ja täiskasvanud, lauad male ja trikk-traki mängimiseks, maadlusmatid, müügiletid ja muu. Melu oli tohutu, inimesed olid end ilusti riidesse pannud ja tulnud peredega välja aega veetma.

Meie külaskäigu teise päeva hilisel pärastlõunal asusime teele Kobuleti poole. Kobuleti on linnake Musta mere ääres ning seal asub



Tbilisi vaade. Uus sild, millele kohalikud on tabavalt pannud nimeks „Always“



Iseseisvuspäev. Trikk-traki mäng tänaval

kutsekool “Akahli talga” (Uus laine), millest saab plaani järgi Rápina Aianduskooli partnerkool. Tee Tbilisist Kobuletisse on 6 tundi pikk. Meie võõrustajad Kobuleti koolist on ilmselgelt veendunud, et

süüa ei ole me saanud pikki kuid enne Gruusiasse tulekut ja ega tulevikki selles osas selge pole. Tuleb toita. Olles enne bussisõitu tõusnud rikkalikust lauast, on siiski äranälgimise vältimiseks võetud kaasa rohkesti toitu ning seda ostetakse tänavamüüjatelt juurde. Tõsi, kurgid ja tomatid on nii head ja maitsevad nagu meil lapsepõlves vanaema juures ning värskest ahjust võetud saiad sulavad suus. Kui seda kõike serveeritakse lahkete õpilaste poolt, kes bussi tagapingil lõiguvad ja siis toiduvaagnatega bussi ringi käivad, on äraütlemine muidugi võimatu.

Südaööl kohale jõudes on koolis meile taas kaetud laud, mida nähes võiks arvata, et on oodata pidustusi kolmekümnele inimesele. Meid on aga ainult üheksa ja pealegi oleme kurguauguni toitu täis topitud. Keeldumine võiks solvata. Tuleb siiski veidi süüa. Ja juua. Ja veel süüa.



Akahli Talga kooli kokandusõpilased tutvustamas oma loomingu

Üks komme, millega Gruusias laua taha istudes tuleb arvestada on see, et lauale hakatakse toitu pidevalt juurde kandma. Seda tuleb ja tuleb – umeruli ja sulguni juustud, värske estragon salati asemel, viinamarjalehtedesse keeratud liha, pähkli-toorjustupallid, šašlõkk ja kunagi ei puudu laualt värskest küpsetatud hatšapurid – umeruli juustuga täidetud lameleivad. Joogiks pakutakse sageli kohalikke limonaade, meilegi lapsepõlvest tuntud roheline tarhun ja erkroosa barabariiss. Kohvisõpradele soovitan kindlasti juua türgi kohvi. Meil juba nii harjumuspärased latte ja cappuccino, ei maitse Gruusias kuigi hästi. See eest türgi kohv on kange ja kuum ning seda valmistatakse oskuslikult.

Esimene päev Kobuleti koolis on planeeritult Eesti toidu päev. Valgamaa Kutseõppekeskusest on kaasas peakokk Renate, kes on ette valmistanud menüü, saatnud varem juba nimekirja, milliseid toiduained on koolil vaja varuda ning kokku leppinud eelmisel õhtul meie, teiste eestlastega, et läheme talle appi. Söögitegemine pidi algama pool üheksa, aga kellelgi ei tundu olevat kiiret. Kui üheksa paiku ei paista ka veel, et midagi tegema hakataks, otsustame käia kiirelt ujumas. Mereni on viie minuti tee, seega paarikümne minuti pärast oleme nagunii tagasi.

Musta mere rand on kivine. Meri ise peegelsile ja rand peaaegu tühi. Hooaeg algab juulis. Mai lõpus on veel liiga külm – ilm on vaid 27 kraadi ja vesi 20. Eestlastele käib küll. On soojem kui ühelt koralikult Eesti suvelt oodata võiks. Subtroopika. Palmid kasvavad tänava ääres ja õhk lõhnab magusalt, kõik õitseb.

Tagasiteel teeme ühes aias õitsvast põõsast pilte kui majast astub välja veidi metsiku välimusega sassis juuste ja üleni musta riietunud vana naine ja küsib tõredalt, mida me soovime. Kuulnud, et oleme Eestist ja meile meeldib tema aed, sulab ta silmnähtavalt ja kutsub meid aeda. Näitab ja selgitab kõike, siis tahab meile kohvi pakkuda. Sellest pakkumisest ei saa ära öelda. Kohv valmis, istume terrasil ja kuulame babulja Oljalt, kes varem on töötanud instituu-

dis prantsuse keele ning prantsuse ja baski kultuuride õppejõuna, et kõige tähtsam elus, on mitte kiirustada. Tuleb võtta aega, et koguda ennast ja olla oma mõtetega. Mere äärest ei tohi nii kiiresti ära tulla, vaid peab istuma, kuulama lainete müha ja lihtsalt olema. Muidu ei ole jõudu midagi teha. Armastus on oluline, lapsed ka. Kui mingi aja pärast justkui ärkame ja ütleme, et me peame minema, et hakata süüa tegema, arvab Olja pahaselt, et see ei kõlba kuskile. Süüa tehku need, kelle köök see on ja külalised peavad puhkama. Suveks võime tulla tema juurde, tal on kaks vaba tuba.

Tänavalehm – Gruusias uitavad lehmad omapead ringi



Kell 11 saame siiski kitlid selga ja meid juhatatakse kooli õppekõiki. Eestist on kaasa võetud kilusid ja Vana Tallinnat, kõik ülejäänud toiduained pidid olema kohapeal. Selgubki, et maitsestatamata jogurti asemel on toodud maitsvamat tükikidega aprikoosijogurtit, kruupidest ei ole keegi kunagi kuulnud, ega tea, mis need üldse olla võiks ja maks on ununenud. Lisaks selgub, et noad on rohkem kui nürid, suuri lusikaid segamiseks ei ole ja kausse on vähevõitu. Vaatamata sellele hakkab töö peale ja kokaõpilased on meid valmis abistama kõiges. Renate usaldab meile porgandihakkimise tähtsa töö ning õpilased, kellele vist ei ole öeldud, et meie teised kõik ei ole üldse mitte kokad, jälgivad tööd tähelepanelikult.

Paari tunni pärast hakkab planeeritu valmis saama ja järsku läheb kiireks. Laud on vaja katta, aga supp ei ole veel valmis. Renate läheb korraldama lauakatmist, annab napid juhised ja kaks vähikut jäävad kohaliku koka ning õpilaste uurivate pilkude all keetma kilusuppi. Seda eesti toitu ei ole mina kunagi varem saanud ning mul ei ole vähemutki aimu, kuidas see supp peaks välja nägema või maitsema. Õpilased küsivad asjatundlike küsimusi nagu mitu minutit sa kartuleid keedad, enne kui kala sisse paned. Vastuseks saavad nad midagi ebamäära ja vabandava naeratuse. Kokk Mamuda otsustab meid jälle nälgimisest päästa ja teeb kiirelt Vanas Tallinnas hautatud linnumaksa, sedasama, mis enne oli ununenud, aga nüüd külmapist siiski endagi üllatuseks üles leitakse. Praetud maks pannakse enne pannilt taldrikule valamist veel põlema. Lisandiks tükeldatud koriander ja lusikatäis hapukoort. Imeline.



Babulja Olja ja Kaia



Rahvatantsijad

Õhtul viiakse kooli kõik töötajad Batumisse, koolidirektor Daviti 52. sünnipäeva tähistama. Gruusia kombe kohaselt istuvad naised ja mehed erinevates laudades. Erandiks on aukülalised Eestist, kes võivad peoperemehega ühes lauas olla. Lauad on ootuspäraselt lookas. Veidi antakse aega söömiseks ning siis ütleb õhtuks valitud toostimeister tammade esimese toosti. Ilma toostita ei tohi klaasi tõsta. Kui kohalikud tahavad teha toosti Eesti moodi, siis nad ütlevad lihtsalt "noh". Kohalikud toostid on kunst. Toostidel on oma kindel järjekord ning see, mille nimel toosti öeldakse määrab selle, kas toosti ajal peab püsti seisma (see käib küll ainult meeste kohta) ning kas tuleb juua põhjani. Alati öeldakse tooste vabaduse ja kodumaa sarkatvelo eest, sõpruse, vanemate, laste ja nende, kes ei ole meiega eest. Toosti ütlemine on loo jutustamine, mis võib kesta 5-10 minutit, aga kuuldavasti on tooste, mis võivad aega võtta ka pool tundi ja enamgi.

Järgmisel päeval viiakse meid vaatama looduslikult kauneid paiku ja iidse siidtee algust, käime läbi väikesest veinimõisast. Teeäärkaubitsejad müüvad siinkandis mett ja moosi. Mett on nii heledat kui peaaegu musta, müüjad selgitavad üksteise võidu, milliste taimede õitest on mesi oma maitse ja värvi saanud. Kastaniõite mesi on tumekuldne ja maitseb väga hea. Kreekapähkli moos on teadmate sõnul samuti erakordne.



Reedel Tbilisi poole tagasi sõites on tunne nagu läheks ära väga kauaaagsete parimate sõprade juurest. Gruusia inimestel on oskus panna sind tundma kõige oodatuma külalisena, kelle heaks pole millestki kahju. Öeldud on nii palju ilusaid sõnu, vannutud igavest sõprust ja toiduga koos täidetud külalised soojuse ja tahtega olla parem. Olla nagu grusiin.

Nüüd ma tean, et Gruusias ei pakuta vahetuseks kitsesid, vaid kohta südames.

P.S. Selles loos on välditud väiksematki vihjet teistele tegevustele. Meie visiidi teisest poolest saab lugeda direktor Kalle Toom'i Gruusia memost.

Kaia Nurk, arendusjuht

Fotod: Kalle Toom, Kaia Nurk

Gruusia visiidi memo (lühendatult)

Toimumisaeg 24.-30. mai 2015

Koht Tbilisi ja Kobuleti (Gruusia)

Vastuvõtja Kobuleti kutseõppeasutus
(Kobuleti Professional College „Akhali Talga“
<http://www.kpc.ge/en/indexen.html>)

Osalejad Kaia Nurk, Urmas Roht, Kalle Toom

Lühikokkuvõte

Visiidi eesmärk oli arutada järgmisel kahel aastal toimuva koostöö põhisisu, põhilisi eesmärke, leppida kokku esimesed sammud ning tutvuda uue koostööpartneri ja sealsete inimestega. Meie uus koostööpartner on Gruusia lääneosas, Adžaria (Musta mere ääres) asuv Kobuleti kutsekool „Akhali Talga“. Nende koolis (tegelikult pea kogu Gruusias) aianduserialasid veel ei õpetata, kuid huvi, vajadus ja soov sellega alustada on suur.

Eesti rühm koosnes peamiselt Valgamaa KÕKi (4 in) ja Räpina AKI (3 in) esindajatest.

Kalle Toom, direktor



Eesti külalised võõrustajatega Kobuleti koolist

Müsteeriumi kell

Võlutud hetk ja lummatud tarkusest
Müsteeriumi kell algab sinu elu sünnist
Uute kogemuste läbielamistest ja eestulevatest kartustest
Elu koosneb heast ja halvast kui kahepoolse sõnumiga vaskmünt.

Mööduvad aastad ja mööduvad tunnid
Ole valmis kõigeks, mis sulle saatus kandikul ette toob
Rasketel aegadel ära heida meelt vaid uute võimalustega tutvuda end
sunni

Müsteeriumi kell sulle ilusa tuleviku loob

Elis Sepp, 2ag



Kristina kursusekaaslastega

Mina ja Räpina Aianduskool



Räpina Aianduskooliga on minul väga eriline side. Esimest korda tegin ma kooliga tutvust juba 1983. aastal. Minu ema suureks unistuseks oli, et ma läheksin peale põhikooli lõpetamist aiandust õppima. Mina kuuleka lapsena käisin tiiru Rāpinas ära ja kui koju jõudsin, ütlesin emale, et ma ei saanud Rāpina Aianduskooli sisse. Põhjusiks see, et mu parim sõbranna läks edasi õppima Rapla Keskkooli ja mina tahtsin temaga koos olla.

Saatusel tahtel sain Kehtnas tuttavaks oma tulevase abikaasaga, kes on Rāpinast pärit ja me tulime siia elama 1988. aastal. Kuna aianduskooli sekretär oli kohe lapsehoolduspuhkusele minemas, sain mina tema asemele tööle asuda. Nii, et ikkagi ma sattusin Rāpina Aianduskooli.

Töötasin peaaegu 20 aastat aianduskoolis sekretärina.

Lahkusin Rāpinast sügisel, 2007. Töölt ära tulek oli väga kurb ja pisarate rohke.

Juba tööl olles mõtlesin, et tahaks väga õppida floristik. Siis aga tundus see töö ja pere kõrvalt kuidagi võimatuks.

Kaks aastat tagasi otsustasin, et lähen ikkagi ja proovin, kas õnnestub kooli sisse saada. Ja mul läks õnneks. ☺ Juba sel kuul jõuab kätte see päev, kus ma lõpetan kooli. Seega saab minu ema unistus ellu viidud.

Minuga ühel ja samal kursusel õpib endine armas kolleeg Anne Aruste. Iga kord aianduskooli uksest sisse astudes valdab mind väga soe ja kodune tunne. Aitäh kõigile endistele kolleegidele selle koos veedetud aja eest ja kui õpilane - tänan kõiki õpetajaid.

Edaspidi saan kooli juubelitel osaleda nii endise töötaja kui ka viistlasena. ☺

Kristina Oiov, 2fk

Õpetajate - töötajate külaskäik Tartu Kunstikooli

Räpina Aianduskooli üldharidusainete metoodilise komisjoni juhi Irmen Nagelmaa eestvedamisel käisime 27. mail Tartu Kunstikoolis. Eesmärk oli tutvuda kooliga, kuulata näiteid ettevõtlikkuse projektist TOY ja lõimumistemaatikast. Inglise keele õpetaja tutvustas erinevaid õppemeetodeid ning õpilaste loomingulisuse kasutamist võõrkeele õppes. Kooli direktor Kadi Kreis oli teejuhiks avatud ruumidega koolimaja, õppestuudio ja raamatukogu näitamisel, õppedirektor Kristina Tamm andis ülevaate õppetööst.

Koolipere täieõiguslikuks liikmeks ja kooli koduse õhkkonna loojaks on kooliruumides vabalt ringi jalutav kass, täisnimega Igor Tõnu Tass, kes ilmus koolimajja renoveerimise ajal ning on praegu inspireerivalt mitmete kunstikoolis loodud praktiliste esemete (kassipesa) ja muude taieste puhul.

Allpool jagavad oma muljeid mõned üritusest osavõtjad.

Tiiu Ruuspõld: Vastuvõtt soe ja südamlilik. Väga avatud klassiruumid ja tööruumid, mis algul kindlasti häirivad töösse keskendumist, kuid suhtlemise seisukohalt õigustavad ennast täielikult. Väga suur erialase kirjandusega raamatukogu.

Ülle Viksi: Tartu Kunstikool - erilise auraga, eriste õpetajatega ja õpilastega kool. Avatud ruumid, avatud erialaklassid, avatud suhtlemine õpetajate ja õpilaste vahel. Teietatakse ainult mõnda üksikut õpetajat ja seda austusest õpetaja vastu. Loominguline suhtu-

mine kõikidesse õppeainetesse, ka üldainetesse. Eriliselt tore oli kuulata noort inglise keele õpetajat, kes pühendunult rääkis oma tööst ja õpilastest.

Marju Nool: Meelde jäi avatud õpetajate tuba ja kontor koos, erinevad asjamehed kõik koos - suhtlemine omavahel tihedam. Väike kool, väike maja - näeb kolleege rohkem. Õpetajad töötavad erinevates asutustes, mitme kohaga. Linnas on see võimalik, meil paraku raskem, sest vahemaad on pikad.

Ille Rämmer: Räägiti kunstikooli uutest võimalikest nimede variantidest. Samuti TOY õppes, kus õpilaste meeskonnad teevad koos valmis ühe toote algusest, st ideest kuni lõpuni, ehk valmistooteni. Õpetajad on neile vaid toeks, ilma suunavaid viiteid jagamata. Näitena toodi raamatu valmistamine ideest valmistrükiseni ja kooli tassi kujundamine ning valmistamine. Inglise keele kabinetis tutvustas õpetaja Roosi Talvik loovat lähenemist keeleõppele. Loomulikult nägime ka palju erinevaid kunstiteoseid, rohkem küll pooleliolevaid. Eks akendest paistev Karlova linnaosa inspireerib oma vaadete kunstilooma.

Räpina Aianduskooli õpetajate ja töötajate külaskäiku jäi meenutama petuuniate ampel meie kasvuhoonest Tartu Kunstikooli rõdul.

Külli Nõmmistu, Irmen Nagelmaa

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suured tänud kõigile, kes lehenumbri ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid

kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Rāpina Aianduskool, Pargi tn 32, Rāpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu **Küljendaja** Valdur Truija

Juunikuu nali

Algaja florist jäi oma esimesel tööpäeval pisut kimpu.

Aednik pani pookimisega puusse.

Silt õmblustöökoja uksele:

Kasukaid õmmeldakse vaid kliendi omast nahast.